

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 122-ҳадис

الْأَوَّلُ: عَنْ أَيِّ ذَرٍ جُنْدِبٌ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «الإِيمَانُ بِاللَّهِ، وَالجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ» قُلْتُ: أَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «أَنْفَسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا، وَأَكْثُرُهَا ثَمَنًا». قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ؟ قَالَ: «تُعِينُ صَانِعًا أَوْ تَصْنَعُ لَأَخْرَقَ» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ أَرَأَيْتَ إِنْ ضَعُفتُ عَنْ بَعْضِ الْعَمَلِ؟ قَالَ: «تَكُفُّ شَرَكٌ عَنِ النَّاسِ؛ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ مِنْكَ عَلَى نَفْسِكَ». مُتَّقِقٌ عَلَيْهِ. [خ 2518، م 84]

«الصَّانِعُ» بِالصَّادِ الْمُهْمَلَةِ، هَذَا هُوَ الْمَشْهُورُ، وَرُوِيَ «ضَائِعًا» بِالْمُعْجَمَةِ؛ أَيْ ذَا ضِيَاعٍ مِنْ فَقْرٍ أَوْ عِيَالٍ، وَنَحْوِ ذَلِكَ، وَ«الْأَخْرَقُ»: الَّذِي لَا يُنْقِنُ مَا يُحَاوِلُ فِعْلَهُ.

Абу Зарр Жундуб ибн Жунода розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Эй Аллоҳнинг Расули, амалларнинг энг афзали қайси?» дедим. У зот: «Аллоҳга иймон келтириш ва Унинг йўлида жиҳод қилиш», дедилар. «Қандай қул(ни озод килиш) афзал?» дедим. «Эгасининг наздида энг қадрлиси, баҳоси энг қиммати», дедилар. «Буни қила олмасам-чи?» дедим. «Хунарлига ёрдам берасан ёки ҳунарсизга иш қилиб берасан», дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, айтинг-чи, агар баъзи амалларни қилишга заифлик қилиб қолсам-чи?» дедим. У зот: «Одамларга ёмонлик қилишдан тийиласан, мана шу ўзингнинг ўзингга қилган садақангдир», дедилар».

Муттафақун алайх.

Манба: hadis.islom.uz

